

lysninger. Jeg finder det ikke overflødigt at sige dette, da det jo kunde ligge meget nær at antage, at det var Flertallet i Finantsudvalget, der havde opfordret ham til at stille Forslaget, men, efter hvad der er forhandlet i Finantsudvalget, hvor Sagen blev omtalt, er det klart, at det ærede Medlem har stillet dette Forslag aldeles for sin egen Regning. Jeg skal altsaa bemærke, at selv om mit andet Forslag bliver vedtaget, og Forslaget derved kommer til at se mindre godt ud — hvad Nogle have sagt —, saa gjør dette ikke saa meget til Sagen, da Forslaget dog alligevel trænger til en Afslutning, inden det kan blive rigtig brugbart, og saa kan jo det, som man ikke synes om, blive fileet af til næste Behandling. Jeg skal slutte med at anbefale at stemme for mine Forslag.

Bale: Jeg for mit Bedkommende kan ikke tjene det ærede Medlem (Wintner) i at stemme for dem. Naar det ærede Medlem yttrede, at der ingen Fare var for Sogneraadene ved at anlægge Sag imod Ministeriet, da de saa vilde faae fri Proces, saa vil jeg sige, at dette jo slet ikke udelukker, at de alligevel kunde komme til at betale Noget derved, og dersom alle Sogneraadene vilde følge det ærede Medlems Exempel — thi de kunne jo ikke saaledes tale med hinanden om at lade eet Sogneraad gjøre det — saa kunde det nok være, at Procuratoren fik det, som Skolelærerne ikke faae. Naar det ærede Medlem fra Søby (M. E. Christensen) sagde, at man skulde lade Kommunerne have Lov til baade at ansætte og affædige Lærerne, saa vil jeg gjøre en Bemærkning, som kan være gavnlig overfor dem, der have store Ansættelser at gjøre, idet jeg nemlig vil sige til dem, at, naar man har fuldkommen Frihed med Hensyn til Ansættelserne, saa turde man ikke tale saa meget om Affættelser, thi naar man har fuldkommen fri Ret til at ansætte, saa bør man ogsaa ved Ansættelsen se sig saaledes for (D. Christensen: Det kan man ikke), at Bedkommende ikke taler for høit om Affættelse. Der var et æret Medlem, jeg tror, det var det ærede Medlem fra Faxe (D. Christensen), der sagde, at det kunde man ikke, men jeg siger, at det skal man, og dersom man ikke kan se sig for, saa skal man ogsaa være rede til at betale. Naar man paa denne Maade taler om at affætte, medens man har fuld Ret til at ansætte, saa har man en smaalig og daarlig Opfattelse af sit Ansvar. Jeg mener, at, naar man har faaet det fulde Ansvar, saa skal man ogsaa bære dette Ansvar rigtig og ikke tale om Ansættelsesret og Affættelsesret paa een Gang; men under de nuværende Omstændigheder, hvor Forholdene ere, som jeg sagde før, kan jeg godt begribe, at det halve Land er fuldt af Affættelseslyster. — Der var et æret Medlem, som talte om at holde en beskyttende Haand over de to forbeholdende Medlemmer i

Salen, og saa kom det ærede Medlem fra Hjerteminde (N. Andersen), som ligeledes forhen har været Medlem af adskillige andre Valgkredse, til at omtale, at jeg ikke havde udtalt et saadant Forbehold. Dette ligger jo i Sagens Natur, thi de Herrer have et Forbehold at tage, men jeg har ikke noget Forbehold at tage i denne Sag. Jeg kan tale fuldt ud, thi der er ingen Sandsynlighed for, at jeg vil faae den Vre at sidde i Rigsretten, lige saa lidt som jeg kan faae Sæde i Høstetret. Jeg har altsaa ikke noget Forbehold at tage, og naar det ærede Medlem dernæst kom til at tale om de mange King, som jeg havde sagt og som jeg muligvis ikke kunde forsvare, saa sidder der jo her i Salen en Mængde Medlemmer af Amtsraad og Sogneraad, som kunne paatage sig at sige, om jeg har havt Uret i Noget af det, jeg har sagt. De Herrer kunne jo staa op og sige, om jeg havde Uret i, hvad jeg sagde. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem er Medlem af noget Amtsraad, og jeg veed ikke, om han nogeninde har været Medlem af noget Sogneraad (Stemmer: Jo). Naa, det har han maaske! men det ærede Medlem har maaske dog ikke været i det Tilfælde, at han har havt med Proces at gjøre i det Sogneraad, hvoraf han har været Medlem. Det ærede Medlem lever jo paa et af disse lykkelige Fæstegodser, hvor man ikke sælger en eneste Smule, og det er jo under de nuværende Forhold rart at leve paa et saadant Sted; der passer det ærede Medlem ganske udmærket. Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at man kunde se af Kommunalloven, om jeg havde Ret i at sige, at Amtsraadet havde nogen Ret over de Udgifter, som Sogneraadet paatog sig, saa veed det ærede Medlem, som har været Sogneraadsmedlem, jo meget godt, at man maa indgive sit Budget og ogsaa sine Regnskaber til Amtsraadet, og at Amtsraadet ogsaa gjør sine Bemærkninger til disse Regnskaber. Det er mig bekendt, at der med Hensyn til forskellige Processager af Amtsraadet er blevet gjort Bemærkning om Sogneraadets Berettigelse til at anlægge Sag. Det er ganske mærkværdigt, at det ærede Medlem kan tale om Fortolkningspørgsmaal overfor mig, da vi jo netop leve i en Tid, hvor Fortolkninger summe om Drene paa os Alle sammen, og hvor man er i Begreb med at fortolke Grundloven rent bort under Fødderne af os, og det ærede Medlem selv synes ikke at staa paa den Side, hvor man misbilliger Fortolkningsystemet. Sæt, om det havde været Kommunallovens Mening, at Sogneraadene skulde — saaledes som jeg mener — have Ret til at gjøre dette, saa udelukker det jo ikke, at der gives Fortolkninger, som sige Nei, og som kunne sige: De kunde blive for processyge, vi maa holde paa Amtsraadens Bærgemaal over Kommunerne og passe paa, at vi ikke give Sagsførerne for meget at bestille. — Med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem stillede til mig, da